

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев2 378/2015
17.06.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Миломира Николића, председника већа, Слађане Накић-Момировић и Марине Говедарица, чланова већа, у парници тужиоца Д.Ј. из Н.С., чији је пуномоћник И.Р., адвокат из В., против туженог Републичког фонда за пензијско инвалидско осигурање, Покрајински фонд за пензијско и инвалидско осигурање – Покрајински фонд за пензијско и инвалидско осигурање – Дирекција покрајинског фонда Нови Сад из Новог Сада, ради поништаја решења о отказу уговора о раду, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2616/14 од 04.12.2014. године, у седници одржаној 17.06.2015. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2616/14 од 04.12.2014. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 2616/14 од 04.12.2014. године, одбијена је жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Новом Саду П1 1997/12 од 03.02.2014. године, којом је одбијен тужбени захтев којим је тужилац тражио да се поништи као незаконито решење туженог бр.996 од 02.02.2012. године, којим је тужиоцу отказан уговор о раду, да се тужени обавезе да га врати на рад, као и да му накнади трошкове парничног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду у смислу члана 408. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија тужиоца није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању тужилац је код туженог био запослен од 1998. године, а по уговору о раду од 26.10.2011. године, распоређен је на радно место стручног сарадника за одабир документације за микрофилм у Одељењу за пензијско и инвалидско осигурање по међународним уговорима у Дирекцији покрајинског фонда Нови Сад. Решењем директора туженог од 11.09.2012. године, тужиоцу је отказан уговор о раду, због тога што је дана 09.07.2012. године, без најаве и у алкохолисаном стању ушао у канцеларију директора, затим га је физички и вербално напао, чиме је учинио повреду радних обавеза из уговора о раду и Правилника о радној дисциплини и понашању запослених – долазак на рад у припитом стању, изазивање нереда или учествовање у тучи, недолучно понашање, ометање запослених у раду, нарушавање угледа послодавца, долазак на рад под дејством алкохола, као и повреду других правила утврђених кодексом туженог. Тужени је 10.07.2012. године донео решење о привременом удаљењу тужиоца са рада, па је истог дана тужилац од стране туженог упозорен да је учинио више повреда радних обавеза утврђених општим актом послодавца и уговором о раду, а затражено је и прибављено мишљење синдиката. Тужилац је у изјави од 17.07.2012. године навео да је 09.07.2012. године конзумирао алкохол и да сукоб између њега и директора траје више година. Поводом овог догађаја поднет је захтев за покретање прекршајног поступка против тужиоца. Полицијска управа Града Новог Сада 19.07.2015. године обавестила је Покрајински фонд за пензијско и инвалидско осигурање да је 09.07.2015. године извршено алкотестирање тужиоца и утврђено је да је имао 2,07 промила алкохола у крви. Тужилац је и раније био упозораван због доласка на рад у алкохолисаном стању.

По оцени Врховног касационог суда, правилно је у побијаним нижестепеним судовима примењено материјално право када је одбијен тужбени захтев за поништај решења туженог којим је тужиоцу отказан уговор о раду и захтев за враћање на рад. Наиме, тужилац је дана 09.07.2012. године, имао 2,07 промила алкохола у организму у моменту када је полицијска управа извршила алко тестирање и оваквим понашањем је поступио противно забрани из члана 3. став 1. тачка 14. Правилника туженог о радној дисциплини запослених, те противно члану 19. тачка 24. Уговора о раду. Тужилац је својом кривицом учинио повреду радне обавезе – долазак на рад под дејством алкохола. Решење о отказу уговора о раду донето је законито, с обзиром да су испуњени услови прописани чланом 179. тачка 2. Закона о раду, у законитом поступку сагласно одредбама чланова 180., 181, 184. и 185. истог закона.

Из наведених разлога Врховни касациони суд је одлучио као у изреци пресуде на основу члана 414. став 2. Закона о парничном поступку, с обзиром да се у ревизији понављају жалбени разлози, а образлагањем пресуде не би се постигло ново нити уједначено тумачење права.

**Председник већа-судија
Миломир Николић, с.р.**